

rante i extrema neccitate dictu est Et
 simile si fuerit suat? exnti in tata ne
 cessitate sicut a ipse qz in pari ca poti
 or d; esse dditio possidētis. ff. de cō di
 ob-tur-cām. l. si ob turpē. §. porro. et
 maxime dñi. Als furans in neccitate
 etiā nō extremas sed magna nō cogi
 tur p̄cise restituē dicto. c. si q̄s. Et qz
 nō est dēminatū quale intelligat il
 la neccitas magna relinq̄t arbitrio ho
 mi iudicis. c. de offi. dele. de cā. D. De
 restitutōe faciēda. vi. §. restitū. p. totū
 ¶ Quid si q̄s fuēt xp̄ianos dētōs
 a paganis ut eos libēt. R. fm ray.
 a hosti. Si est tps guerre in nullo te
 nef. xxij. q. ij. dñs. a. q. viij. ut p̄idē
 Si vō est tps treuge tōne? ipi pagāo
 restituē non hominē p̄pter piculū aīe
 sed extimationē. Sicut a tenet de alijs
 ablatis. ar. xij. q. j. noli. Al. Hoc etiā
 casu diat Ray. Credo ip̄m furantem
 nullo mō peccasse quātū ad homiēm
 quē furat? est si rectam habuit intē
 tionē. p̄mmo poti? meruisse dūmodo
 als satisfaciat. ut in sū. cōn. eo. ti. q.
 ix. Ego vero puto qz etiā ad nullam
 satisfaciōnē teneat qñ pagan? xp̄is
 anū iniuste detinebat. qd est reuela
 re ut in rubrica. C. ne xp̄iano man
 cipiu hēreticus v̄l pagan? v̄l iudeus
 habeat v̄l possideat. ut in. l. vna ibi
 posita. a. liij. di. māapia. B. Si tñ pa
 gam? pulerant eū ad circumcisiōem
 v̄l p̄dolatriā v̄l aliq̄d mortale p̄cēm
 tūc ille penitus liber fact? est a sic fu
 rās eū nō peccat sed meret. ar. d. liij
 nulla. A. Jdē in dicta. q. ix. B
 ¶ Nunq̄d xp̄iano q̄ detinet a sarace
 no liceat furari ei? R. fm host. Si iste
 xp̄iano dū cēt treuga frāgeret eam a
 sic erat in culpa a fuit captus. nec ei
 imminet piculū neccitatis nō licet fu
 rari. sed teneat ad restitutōem. R. a ta
 lis iuste detinebat. A. sed nō p̄ seruo
 ut; ex dictis supra. §. primo. B. Si at
 iniuste detinebat ut qz tempore belli
 captus est v̄l imminet necessitas
 nō teneat ad restitutōem. A. cū talem
 teneat saracen? pascere. ut in sū. cō.

eo. titu. q. xj. B. Vt liceat furari ab
 v̄furatio ut elemosina detur habes s̄
 Elemosina. j. §. ix.

Gloria vana. Vt appeti
 tus ianis glorie fit mor
 tale p̄cēm. R. fm Tho. ij.
 ij. q. cxxij. Pōt eē mōle
 duplē. Primo mō ratōe
 materie. puta cū aliq̄s gloriat de ati
 q̄ falso qd extrariat sine reuerētie. A
 sicut ezech. xxviii. 3. primapē tiri diaz
 Eleuatū est cor tuū a dixisti deus ego
 sum. B. v̄l cū q̄s bonū tpale de quo
 gloriat p̄fert deo. Al. Hoc aut fit auz
 circa illud plus attēdit q̄ erga deum
 v̄l dīna. qz illud diat q̄s p̄ferre circa
 qd plus laborat ut s̄ p̄ Greg. xlvij.
 di. oēs. B. seu cum q̄s p̄fert testioz
 mū hominū testimonio dei. A. videz
 licz cū q̄s verecundat cōfiteri seu seq̄
 qd de? p̄ sacram scripturā docet p̄pter
 cōtrariā opinionem hominū. Cōtra
 q̄s diat? Luce. ix. Qui me erubuerit
 a sermones meos hūc filij? hominis
 erubescet cū venerit in maiestate sua
 a patris. a sanctorū angelorū. B. Ses
 cundo modo ex p̄te ip̄ius glouantis
 q̄ intentōem suā refert ad gloriā tā
 q̄ ad vltimū finem. ad quē ordinat
 etiam virtutis opera. a p̄ quo nō pre
 termittit etiam que sūt cōfī dūl. Dñs
 ergo modis est mortale. aliter nō. A
 Obscurum est hoc. Ad cui? intelligē
 tiam sciendū qz sub generali diffini
 tiōe potest diat qz vana gloria est in
 utilis delectatio Vanū em̄ idē est qd
 inutile. j. Reg. xij. ibi. Nolite decima
 re post va. rē. Et gloriari sepe capi?
 in scriptura p̄ delectari. Jtere. ix. ibi.
 Rō glorie sapiēs. rē. Et ad Gala.
 vlti. Mihi at absit gloriari n̄ in au
 ce rē. Et ista inutilis delectatio ali?
 q̄sdo est simplex a aliq̄n nō simplex
 Simplex est qñ venit sū appetitu ho
 noris. Et h̄ casu aut talis delectatio
 est sup̄ eo qd est mōle a nō. Primo
 casu absq̄ dubio est p̄cēm mōle qz
 cōsensus non solum in actū mōtis
 sed etiam in solam delectationem est

mōile. vt notat Tho. ij. ij. q. ciiij. ar. iij. Sedō casu nō dicit p̄ctm̄. Nā qđ libet vanū appetere viciōsū est P̄s. iij. vt qđ diligitis vanitātē. Et nōt Tho. ij. ij. q. cxxij. ar. j. Nō puto tū qđ sit mōile nisi interueniat magna libido siue mentis relaxatio. Nā vt notat bona. sup. iij. sē. di. xvj. p̄ctm̄ veniale p̄ magnā libidinē sit mōile Nō simplex est qñ venit cū appetitu honoris seu reuerētie a hoc casu si p̄cedit ex qđā mentis surreptōe l̄ max̄ inap̄mitate cupie est veniale. qv̄t dicit beda sup. episto. iaco. et. xxv. di. q. c̄m̄is q̄ ex humana infirmitate mittit venialia sūt et ex surreptōe seu maxima p̄mitate cōcupie verisim̄ p̄cedit vana gloria cū est sup. re pua tūc em̄ verisim̄ delibeāt cōsensu vōis nō adest delectatōi rei pue. Pōt tñ et erga rem puā delibeāt cōsensu ad esse cū malicia tūc nō erit surreptio mentis seu p̄mitas cupie: sed malicia mētis Nec refert qđ sit sup. re pua qđ d̄ cor respiciat nō manū. xiiij. q. v. si qđ. a. facit qđ dictuz est s̄. furtū. q. iij. Procedit etiā vana gloria ex magna cupie p̄mitate sup. re magna. vt qñ sup. illa d̄fer. homini nō q̄sit honor. Difficile em̄ est tūc a si ratio nō cōsentiat aliq̄ten nō delectari Vñ sup. illud. j. ad thessa. ij. Nō q̄si hōibz placētēs: sed deo. dicit glo. augus. tmi. Et si auct̄q̄ facile est laudē nō cape dū negat. difficile tñ est iea nō delectari dū offerit. Si vō vana gla cū appetitu honoris p̄m̄. seu reuerētie nō veniat ex d̄cā surreptōe seu p̄mitate. sed ex deliberato cōsensu. vide tur mōile. Nā h̄ casu est appetit̄ p̄ excellētie. q̄ appetit̄ est sp̄s supbie vt. ij. sentē. di. xlij. c. ex supbia. vbi dicit qđ supbia est amor. p̄ excellētie. Et idō istud aliqñ vocat̄ inanis gloria p̄pter inutilē delectatōnē quā cōtinet. Vñ omel. xxiiij. dicit Grego. Nemo q̄p̄ vestimenta p̄cipua nisi ob inanē gl̄am q̄rit. videlz vt honoā bilior ceteris eē videat. Aliqñ vō p̄t

amorē p̄ excellētie vocat̄ elatio seu supbia. xxi. q. iij. ois ibi. Om̄e q̄p̄e qđ nō p̄pter n̄citatē suā c̄t. Supbia vō cū venerit ex deliberato cōsensu peccatū est mortale. vt notat Tho. ij. ij. q. dxij. ar. v. Sic ergo vana gloria hoc casu que ex supbia est p̄ctm̄ est mortale a etiā graue. qz videt̄ p̄cedere a radice infidelitatis. Vñ August. v. de c̄tate dei ca. xiiij. dicit. Tā est h̄ viciū inimicuz pie fidei si maior insit cupiditas glorie q̄ dei timor l̄ amor Vt dñs diceret Johan. v. Quomō potestis credere gloriā abinuem ex peccātes a gloriā q̄ a solo deo est nō q̄retēs Maior videt̄ eē cupiditas glorie q̄ dei timor vel amor qñ huic glo quis ex deliberato cōsensu adheret. qz dñs hoc phibz Jheremie. ix. ibi. Nō glorie sapiēs c̄t. Et Mathei. v. ibi. Attendite ne iusticiā v̄iam c̄t. Et idō cōtrafaciendo videt̄ illi glorie p̄ dilectōnē adherere. a a diuina recedere caritate. Grego. omel. xxiiij. Qui ad h̄ per illicita desideria defluit. deum profecto non diligit. qui ei in sua voluntate cōtradiat. Et eadem ratione per hunc cōsensum videtur abiectus dei timor. Ecclē. ij. Qui timent domi nū inquirēt que beneplacita sunt illi. Et tanto erit grauior hoc peccatuz quanto fuerit super re viciosa. P̄s. li. Quid gloriaris in malicia. Scdm̄ mico. de tira. quasi dicat. pessima est ista gloria. quia proprie est illorum qui peccāt ex certa malicia a habitu Signū em̄ habitus generati est delectatio in ope vt dicit. ij. ethi. p̄pter quod dicit̄ prouerbi. ij. Letantur cū malefecerint. c̄t. Et ad predicta facit qđ ponit alex. de ales sup. ij. sen. vbi dicit Inanis gloria aliqñdo est mortale. aliqñdo veniale. Nā inanis gloria quando qz p̄cedit ex surreptōe quando qz ex deliberatione. Et iterū aliqñ est circa res que inducūt maximā p̄mitatem et aliquādo non circa h̄mōi res. Venialis ergo videt̄ cū est p̄pter surreptionem vel p̄t maxi

mam concupiscentie pmitatē Innuūt ergo doctor iste q̄ extra exp̄slos casus vana gloria sit mōile. q̄ cū ali q̄d de vno nega². cū de alio concedi² xxv. di. q̄tis. Et dari⁹ colligit ex p̄di ctis. Et fm hoc p̄t intelligi q̄d dicit Th. ii. q. cxxii. ar. iij. videlz q̄ si amor humāe glorie q̄uis sit inanis non repugnat caritati. neq̄ q̄ ad id de q̄ est gloria. neq̄ q̄ntū ad intenti onē gloriā querētis: nō ē p̄ctm mōile sed veniale. Et illud q̄d dicit. ii. q. q. d. xij. arti. ii. videlz q̄ si mulier ornat se ex quadā leuitate v̄l etiā vanitate p̄pter iactantiā q̄ndam nō semp est p̄ctm mōile. sed aliq̄n veniale.

Gradus sanguinitatē quō de beat cōputari. a quō impedi at m̄uo^m. req̄re. Impedimō tū. v. De affinitate. Impedimō tū. xiiij.

Gverra quō a q̄ndo sit licita p̄ illicita. De hac materia hēs s̄ Bellum p̄ totum.

Gula v̄t sit p̄ctm mōile. R^o fm Th. ii. q. cxi. viij. q̄ si delectatōi gula inhereat hō tā q̄ fm p̄pter quē dū cōtēnit patius cōtra dei p̄cepta agere ut delectatōes h̄mōi asse^{q̄} sic est p̄ctm mōile Si v̄d in gula sit inordinatio fm ea q̄ sunt ad finē utpote. q̄ nimis cupiscit delectatōes aboy. sed nō p̄pter hoc faceret aliq̄d cōtra legē dei. sic est veniale A. Hoc dictū min⁹ clarū est. sed dari⁹ p̄ponet in. q̄se. sup̄ sp̄bz eius Sed hic sciendū ē fm Th. ii. q. cxi. viij. ar. iij. et in sū. cō. li. iij. t. iij. q. viij. q̄ gula est inordinata comedēdi cupiscētia. v̄l put ponit in sū. de vicij. gula est inordinat⁹ amor fm gustū Et sic cōcludit ebrietatē. B.

¶ Quot sūt sp̄s gule. R^o fm Th. vbi s̄. Greg. xx. li. mora. ponit q̄nq̄ sp̄s q̄ notāt hoc exersu. Nā p̄p̄ere. laute. nimis. arbōter. studiose. A. Hoc dictū greg. positū est de ose. di. v. q̄nq̄ modis. B. Propere. q̄ q̄s p̄uenit horā debitā. Laute. q̄n q̄nt abos p̄d osos. Nimis. q̄n excedit in q̄ntitate

Arbōter. ut q̄ nō h̄uat modū debitū sed trāsgredi² ex desiderio ebēdi. Studi ose. q̄ q̄nt abos nimis accurate p̄p̄atos. A. De h̄is sp̄bz a q̄le p̄ctm in eis cōsistat. lat⁹ d̄r in sū. cō. co. tit. q. viij. Vñ q̄ ad primā specē sciendū ē ut ibi nota² q̄ si horā p̄uenia² ex ali q̄ nēitate infirmitatis v̄l itinēris v̄l alicui⁹ h̄mōi nullū est p̄ctm a cē q̄n voluptas est in eā adhuc nō est p̄ctz mōile. nisi ille abī appetit⁹ sit adeo i² moderat⁹ q̄ hō ipsū seq̄ret etiā si cēt cōtra p̄ceptū d̄mū v̄l si induceret ad solucōdū ieiunū s̄b p̄cepto ab ecclia in stitūtū v̄l si p̄pter hoc faceret aliquā fraudē; p̄cepto. sic faciūt illi q̄ mane inapicētes p̄trahūt mensā vsq̄ ad v̄esperā tpe ieiunij. glo. etiā. xxv. d. q̄ als at. sup̄ s̄. Quotiēs q̄s aliis ieiunatibz. videt asserere q̄ tpe p̄cepti ieiunij ex cupiscētia an horā comedere sit mōile. Quo ad scdam sp̄em sciēd ut a d̄r in dicta. q. viij. q̄ lauta p̄uātio si fiat ex nēitate infirmitatis v̄l p̄stine cōsuetudinē. non est peccatū. cum hoc etiam concedat fieri in monasterio: als peccatū est p̄pter excessum cupiditatis sed non est peccatū mortale nisi nimis sit et renata cupiditas que subuertat ratōnis iudiciū. v̄l nisi quis vescatur tempe ieiunij abīs illicitis sine necessitate a dispensatōne. sicut qui comederet carnes in quadragesima. Quo ad scāā speciem dicendū ut et notatur ibidē; q̄ nimietas abī a potus acapif fm p̄portionem sumentis abū. quia q̄d v̄m esset parum hoc alteri esset multum ut dicit philoso. in ethic. Vnde temperantia non habet mediū rei. sed p̄portionis Et sicut predictum est q̄ ebrietas que proccidit ex electōe tali qua quis delectatōnem potus p̄ponit bono d̄mo a bono ratōnis: est peccatum mortale. ita dico idem de excessu tanto in abo q̄ ipse simit est ebrietati. Et ab apostolo vocatur cōmefatio cum dicit Ro. xiiij. s̄d in cōmefationibus a ebrietatibus Quo ad q̄r

tam speciem ibidem dicitur quod ardor non si-
gnat qualibet auiditate a delectatione;
in cibo que nullus est peccatum si est ex
sola natura. vel est veniale peccatum. si tali de-
lectationi ratio plusquam oportet inheret.
sed significat igneam auiditate; que quis
proponit omnibus hominibus delectationem. ut
esau qui propter unam escam vendidit pri-
mogemita. unde a benedictione reproba-
tus est. Heb. xij. Patet ergo hoc esse
mortale peccatum. Quo ad quantam speciem;
dicitur supra quod studiositas que est peccatum
mortalis est studiositas diuini epulo-
nis. que epulabatur quotidie splendide quoniam si-
cuiusmodi implicat circa apparatus di-
uini. quod studium est vehementer animi ap-
plicatio ad aliquid. ut dicitur Tullius in
retorica. Potest tamen quicquid esse peccatum veniale
et etiam nullum peccatum scilicet cum hoc requirit in-
firmitas et consuetudo vel honestas ali-
cuius. Potest enim rex in apparatu ciborum ex-
cellere rusticum. sicut in alijs suis peccatis. dicitur.

¶ Quid si quis sumat potum vel cibum no-
cium. Respondeo Si quis hoc faciat ut sibi no-
cium in se inferat seu mortem. non peccat
in gula. sed aliter grauius peccat in odio
sui ipsius corporis. Si vero ex nimio appe-
titu. in gula peccat. a magistro sciat no-
cium quod si ignorat. A. Et in inno. et
in sum. co. li. ij. q. xxxix. si quis non cre-
deret mortiferum cibum seu potum. licet cre-
deret infirmitatem ex illo roborem. non
peccaret mortaliter. vel ad mortem non ita gra-
uiter. Potest enim homini fieri operatio gra-
uioris afflictionis quam est afflictio fis-
tis ad mortem grauem. que est afflictio fis-
tebus quod hoc casu non peccaret mortaliter.
potest intelligi quoniam no cumentum foret pro
uui. aliter cum non parum offenderet carita-
tem que tenet diligere corpus suum ut deo ser-
uiat ut ibidem dicitur secundum eum inno. non videtur
a mortali posse excusari. Item pro illa ver-
ba non peccaret mortaliter. subiungit inno.
sed ad mortem non ita grauius sicut superior
vicem que sumit rem mortiferam. Sequitur in
dicta. q. xxxix. de seruitoribus aut et mi-
nistris dicendum videtur quod peccat si daret
aliquid no cium infirmo ex certa sciencia vel
improbabili ignorantia. In scitatis aut

dicendum quod non tenet aliquis viuere modica
natura. quod omnia sunt sana sanis. Sed a tunc si
scienter accipet sine causa aliquid nocuum
unde mors ei eueniret vel infirmitas que
subtraheret eum a seruitio dei. dicendum quod
peccat. Cum inno. con. lxx. Et intellige
quod hoc casu quis peccaret vel veniale vel
mortaliter secundum no cium quantum ad
tensum est. dicitur.

¶ Ultimo non quod de abis dicit Augustinus.
Diligenter inquit attendendum est quod lo-
cum a tempore a personis conueniat. ne tamen fla-
gicia reprehendam. fieri enim potest ut si-
ne aliquo vicio cupidinis vel voracitatis
peccosissimum cibo sapiens vta? insipiens aut
fetidissima gula flama in vilissimum ar-
descat a famis queque maluerit more dicitur
piscis vesca. quam lenticula more esau. aut
ordo more iumentorum. di. xli. quod quis.
Que requirenda sunt in cuius dicitur
vide s. dicitur. j. q. iiii. De gula etiam vi-
de s. sobrietatis a s. ebrietatis.

Habitus an liceat clericis
habitu transgredere. vide s.
dicitur. j. q. ij. Et an liceat
religiosis. vide s. aposta-
sia. iiii. q. j. A. In toto il-
lo ca. non videtur de religiosis aliquid di-
ci. Et apostasia. v. q. j. a. si. A. Rec-
tissime iste casus tangi videtur. dicitur.

Hereditudo sensus. Hoc videtur s.
Greg. xxxj. moral. oritur ex gu-
la. Et secundum Tho. ij. q. xv. h.
videtur peccatum in quantum est voluntaria. ut in
eo qui est ita affectus circa corporalia
quod de spiritualibus subtiliter discutere fa-
ctidit vel negligit.

Hereditas diuiditur in. xij. par-
tes que appellantur. xij. vnde
dicitur habet ista nomina. Sep-
tans. et sexta pars hereditatis. scilicet
due vnde. Quadrans. et quarta pars. s.
tres vnde. Triens. et tertia pars scilicet que
tuor vnde. Quincus. et quinq; vnde
Semis. et dimidietas hereditatis scilicet
sex vnde. Septans. et septem vnde.
Diges. et octo vnde. dodrans. et noue
vnde. Decans. et decem vnde. datus
et vndecim vnde. Appellatione vero